

تأثیر سطوح مختلف پروتئین و انرژی جیره بر شاخص‌های رشد، کارایی غذایی، بازماندگی و ترکیب شیمیایی بدن ماهی صیبتی (*Sparidentex hasta*) جوان

جاسم غفله مرمضی^۱، مجتبی ذبایح نجف آبادی^۲، اسمعیل پقه^{۳*}، محمود حافظیه^۳

۱. پژوهشکده آبی پروری جنوب کشور، اهواز

۲. پژوهشکده آبی پروری جنوب کشور، ایستگاه تحقیقاتی ماهیان دریایی بندر امام خمینی (ره)

۳. موسسه تحقیقات علوم شیلاتی ایران، تهران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۸/۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۸/۲۳

شناسه دیجیتال (DOI): [10.22113/jmst.2017.12042](https://doi.org/10.22113/jmst.2017.12042)

چکیده

این پژوهش به منظور بررسی تأثیر سطوح مختلف پروتئین (۴۵٪، ۵۰٪، ۵۵٪، ۶۰٪) و سطوح مختلف انرژی (۲۰، ۲۲ و ۲۴ کیلوژول بر گرم غذا) بر شاخص‌های رشد، بازماندگی، شاخص‌های تغذیه ای و ترکیب شیمیایی لاشه ماهیان صیبتی جوان، در ۱۲ تیمار و ۳ تکرار برای هر تیمار به مرحله اجرا در آمد. دوره پرورش ۵۶ روز بود که در داخل تانک‌های پلی‌اتیلنی ۳۰۰ لیتری (با ۲۰۰ لیتر آبگیری) با ذخیره‌سازی تعداد ۱۸ قطعه بچه ماهی صیبتی با متوسط وزن $27/99 \pm 0/14$ گرم صورت گرفت. در طول دوره پرورش هر دو هفته یک بار زیست‌سنجی صورت گرفت و در پایان دوره پرورش بعد از زیست‌سنجی نهایی از هر تانک نمونه برداری شده و جهت آنالیز شیمیایی لاشه مورد استفاده قرار گرفت. نتایج نشان داد که جیره‌های مورد آزمایش (اثر متقابل بین سطوح پروتئین و انرژی جیره) و نیز سطوح مختلف پروتئین جیره بر شاخص‌های رشد، تغذیه‌ای، بازماندگی و ترکیبات لاشه تأثیر معنی‌دار داشت ($P < 0/05$)، اما سطوح مختلف درصد پروتئین جیره بر ضریب تبدیل غذایی، بازده پروتئین، چربی و فیبر لاشه تأثیر معنی‌دار نداشت. سطوح مختلف انرژی جیره به تنهایی تأثیر معنی‌دار بر شاخص‌های رشد و تغذیه ای نداشت ولی بر میزان بازماندگی و ترکیبات لاشه تأثیر معنی‌دار داشت ($P < 0/05$). همچنین نتایج نشان داد که بیشترین افزایش وزن ($46/43 \pm 1/53$) در جیره غذایی ۱۲ (پروتئین ۶۰ درصد و انرژی ۲۴ کیلوژول بر گرم) اما با بازماندگی بسیار پایین، بالاترین میانگین بازماندگی ($90/74 \pm 8/49$) در جیره غذایی ۸ (پروتئین ۵۵ درصد و انرژی ۲۲ کیلوژول بر گرم)، بهترین ضریب تبدیل غذایی و بازده پروتئین به ترتیب با مقادیر ($3/01 \pm 0/60$) و ($0/68 \pm 0/15$) در جیره غذایی ۶ (پروتئین ۵۰ درصد و انرژی ۲۴ کیلوژول بر گرم) به دست آمد. در نهایت با توجه به نتایج به دست آمده سطح پروتئین ۵۰ درصد و سطح انرژی ۲۲ کیلوژول بر گرم (جیره ۵) غذا برای تامین نیازهای غذایی (از نظر پروتئین و انرژی جیره) این گونه در مرحله جوانی مناسب تشخیص داده شد.

واژگان کلیدی: صیبتی (*Sparidentex hasta*)، نیازهای پروتئینی، شاخص‌های رشد و تغذیه

* نویسنده مسوول، پست الکترونیک: esmaeilpaghe@gmail.com

۱. مقدمه

ماهی صبیتی با نام علمی *Sparidentex hasta* از خانواده شانک ماهیان (Sparidae) از جمله ماهیان تجاری خلیج فارس می باشد. گونه های مختلف شانک ماهیان از اهمیت زیادی از لحاظ صید و تکثیر و پرورش برخوردارند به همین دلیل مطالعات گسترده ای بر روی آنها در زمینه های مختلف از جمله نیازهای غذایی صورت گرفته است. با توجه به اهمیت بالای تجاری آن، مطالعات زیادی تاکنون بر روی شاخص های رشد، سن، ادوات مناسب صید، تولید مثل و تکثیر مصنوعی آن، به ویژه در کویت (Teng, 1981; Teng, 1983; Marzouk, 1983) و ایران (Saghavi et al., 2007; Saghavi et al., 2010) و مناطق دیگر (Heps, 2003) صورت گرفته است. مطالعات Samuel (۱۹۸۴) در آب های کویت نشان داد که رشد گونه صبیتی نسبت به گونه شانک زردباله (*Acanthopagrus latus*) سریع تر می باشد.

امکان پرورش ماهی صبیتی در استخرهای خاکی با استفاده از غذاهای پلیت بررسی گردید. نتایج به دست آمده با توجه به FCR بسیار بالا و بازماندگی کم، حاکی از آن بوده که پرورش این گونه با این نوع غذاها در استخرهای خاکی مقرون به صرفه نیست (Ghafleh Marammazi et al., 2010). در مطالعه ای دیگر تأثیر سطوح مختلف پروتئین و انرژی جیره بر شاخص های رشد، بازدهی غذایی و ترکیبات شیمیایی بدن ماهی شانک زرد باله *Acanthopagrus latus* جوان مورد مطالعه قرار گرفت. در این مطالعه، سه سطح پروتئین خام (۴۵، ۵۵ و ۶۵ درصد) و سطح انرژی (۲۰، ۲۲ و ۲۴ کیلوژول بر گرم) بر روی بچه ماهیان شانک زرد باله با وزن اولیه ۱۲ گرم بررسی شد گزارش شد که سطوح یاد شده بر میزان بازماندگی بچه ماهیان شانک، تأثیر معنی دار نداشت؛ ولی بر شاخص های رشد و تغذیه ای و همچنین ترکیب لاشه تأثیر معنی دار داشته، در نهایت جیره ای حاوی ۵۵ درصد پروتئین با انرژی ۲۲ تا ۲۴ کیلو ژول بر گرم غذا را برای تغذیه ماهی شانک زردباله در مقطع سنی یاد شده مناسب بوده است (Ghafleh Marammazi et al., 2011). این گونه، سال هاست که در ایستگاه تحقیقاتی ماهیان دریایی بندر امام خمینی (ره) تکثیر شده است و سالانه تعداد قابل توجهی از بچه ماهیان آن به منظور بازسازی ذخایر این گونه در خوریات بندر امام خمینی

و ماهشهر رهاسازی می شود، اما این گونه به دلیل بازارپسندی خوب در منطقه و رشد نسبتاً خوب، می تواند گزینه مناسبی برای پرورش در استخرهای خاکی، تانک های بتنی و قفس های شناور دریایی باشد. طبیعی است که هنگامی می توان یک گونه آبی را به عنوان گونه مناسب برای پرورش به صنعت آبی پروری معرفی کرد که علاوه بر امکان تکثیر آن و تامین بچه ماهیان مورد نیاز، بتوان غذای مناسب برای تغذیه آنها در شرایط پرورشی را فراهم کرد. بدیهی است که برای تولید غذای مناسب هر گونه، ابتدا باید از نیازهای غذایی آن گونه آگاهی داشت و این ممکن نیست مگر با تعریف پروژه های مطالعاتی در این زمینه. در جیره بندی غذایی آبیان مقدار نسبت پروتئین و میزان انرژی در واحد جیره از شاخص های مهم است. چرا که بخش مهمی از هزینه های تولید غذای آبیان (به ویژه آبیانی با جیره غذایی گوشت خوری) را هزینه های تامین منابع پروتئین به خود اختصاص می دهد.

این مطالعه با هدف به دست آوردن مقدار نسبت پروتئین جیره و همچنین میزان مناسب انرژی جیره در چهار سطح درصد پروتئین جیره (۴۵، ۵۰، ۵۵ و ۶۰ درصد) و سه سطح میزان انرژی (۲۰، ۲۲ و ۲۴ کیلوژول بر گرم) تعریف شد و در پایان دوره پرورش شاخص های رشد، بازماندگی، تغذیه ای و ترکیب شیمیایی بدن بچه ماهیان صبیتی بررسی شد.

۲. مواد و روش ها

این پروژه در ایستگاه تحقیقاتی ماهیان دریایی بندر امام خمینی (ره) وابسته به پژوهشکده آبی پروری جنوب کشور به اجرا درآمد. برای پرورش ماهیان از تانک های پلی اتیلنی ۳۰۰ لیتری با ۲۰۰ لیتر آبیگیری استفاده شد که در آنها به منظور هوادهی از شیلنگ هوای متصل به سنگ هوا استفاده شد و تعویض آب آنها از طریق سیستم آب جاری با دی آب ورودی یک لیتر در دقیقه صورت گرفت و با استفاده از هیتر آکواریوم برقی اتوماتیک دما در محدوده ۲۳-۲۱ درجه سانتی گراد تنظیم شد (Silva et al., 2002).

در ابتدای پروژه ۶۴۸ قطعه بچه ماهی صبیتی که در ایستگاه تحقیقاتی ماهیان دریایی بندر امام خمینی (ره) تکثیر و در آنجا نگهداری شده بودند با میانگین وزنی $27/99 \pm 0/14$ گرم جداسازی و براساس طرح آزمایشی کاملاً تصادفی (CRD) با تراکم ۱۸ قطعه در هر تانک ذخیره سازی شدند.

ترکیب مجدداً با یکدیگر مخلوط شدند. عملیات مخلوط کردن کامل ترکیبات در مجموع به مدت ۵۰ - ۴۵ دقیقه طول کشید. بعد ۱۰۰۰ میلی لیتر آب برای به دست آوردن خمیر مطلوب اضافه شد؛ سپس خمیر حاصله با استفاده از دستگاه چرخ گوشت تجاری به صورت پلت استوانه با قطر ۲ میلی متر (با توجه به اندازه دهانی ماهی) تهیه شد. پلت‌ها در دستگاه خشک‌کن به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۰ سانتی گراد خشک شد. پس از خشک شدن، بسته‌بندی و شماره‌گذاری شده، در فریزر در ۲۰- درجه سانتی‌گراد تا زمان مصرف، نگهداری شد. این عمل براساس روش استفاده شده توسط Alvarez- genzalez, 2001 انجام شد و نهایتاً به ایستگاه تحقیقاتی ماهیان دریایی بندر امام خمینی (ره) انتقال داده شدند.

جهت غذادهی، یک ساعت قبل از توزیع غذا در تانک‌ها، جیره‌های ساخته شده از فریزر خارج و در دمای اتاق نگهداری شد، پس از متعادل شدن درجه حرارت غذای کنسانتره، با استفاده از ترازوی دیجیتال ۰/۰۱ وزن شده و ماهیان تیمارهای مختلف با غذای مربوط به آن تیمار تغذیه می‌شدند. چون تغذیه در حد سیری انجام می‌شد، لذا غذا به مدت نیم ساعت در تانک باقی می‌ماند تا کاملاً مصرف شود. سپس غذاهای اضافی شمارش، سیفون و تانک تمیز می‌شد (Alvarez-González, 2001). برای تبدیل میزان غذای مصرفی هر جیره به گرم، تعداد تکه‌های مصرفی غذا که به اندازه‌های مشابه تبدیل شده بودند، در میانگین وزن هر قطعه غذایی ضرب شد. وزن هر قطعه غذایی از تقسیم وزن ۱۰ گرانول به تعداد آن (ده تکه) محاسبه شد برای اطمینان این عمل ۱۰ بار انجام و از میانگین آن استفاده شد (Mathiz et al., 2003). تغذیه در دو نوبت صبح و بعدازظهر و در ساعات (۹:۰۰ و ۱۷:۰۰) صورت پذیرفت (Alvarez-González, 2001). بعد از هر تغذیه فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب (pH، دما، شوری) در دو نوبت صبح و بعدازظهر اندازه‌گیری شدند. در طول اجرای آزمایش (۸ هفته) سعی شد فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی موثر در پرورش، برای تیمارهای مختلف یکسان باشد و تنها متغیر، نوع جیره غذایی به عنوان یک شاخص اصلی، بود. ماهیان هر دو هفته یک بار به صورت جمعی با استفاده از ترازوی دیجیتال با حساسیت ۰/۰۱ گرم توزین و طبق آن روند رشد و مقدار جیره غذایی برای دو هفته بعد تنظیم و با

تیمارها به منظور سازگاری به مدت دو هفته با غذای دستی با میزان پروتئین ۴۵ درصد و انرژی ۲۰ کیلوژول بر گرم تغذیه شدند. در این مدت تغذیه ماهی‌ها ۲ بار در روز در ساعات ۹ و ۱۷ تا حد سیری انجام شد.

برای تعیین سطوح مناسب انرژی و پروتئین در جیره های ماهی صیبتی در مرحله انگشت‌قندی ۱۲ جیره غذایی آزمایشی با در نظر گرفتن ۴ سطح پروتئین (۰/۴۵، ۰/۵۰، ۰/۵۵ و ۰/۶۰) و ۳ سطح انرژی (۲۰، ۲۲ و ۲۴ کیلو ژول بر گرم) تهیه و برای هر جیره ۳ تکرار در نظر گرفته شد. با توجه به این که مطالعه خاصی در مورد تغذیه ماهی صیبتی به عمل نیامده و سطوح مناسب انرژی در جیره آن در هیچ کدام از مراحل رشد تعیین نشده بود؛ لذا سطوح منظور شده آزمایش با استفاده از مطالعات صورت گرفته بر گونه‌های دیگر در این خانواده و گونه‌های نزدیک به آن تعیین شد.

با استفاده از آرد ماهی کیلکا عمل‌آوری شده در دمای پائین، کنجاله سویا و ژلاتین و کازئین به عنوان منبع پروتئینی، روغن سویا و روغن ماهی کیلکا به عنوان منبع چربی، ۱۲ جیره حاوی ۴ سطح پروتئینی (۰/۴۵، ۰/۵۰، ۰/۵۵ و ۰/۶۰)، هر یک با ۳ نسبت انرژی (۲۰، ۲۲ و ۲۴ کیلوژول بر گرم) ساخته شد. جهت به دست آوردن نسبت بهینه پروتئین و انرژی به صورت (P/E) فرموله شدند. فرمولاسیون جیره‌های غذایی آزمایشی و ترکیب تقریبی آنها توسط نرم افزار WUFFFDA تنظیم شده که فرمول جیره‌های مختلف تهیه شده در این مطالعه در جدول ۱ آورده شده است. برای اطمینان از صحت ترکیب و ساخت جیره‌ها ترکیب تقریبی جیره‌های غذایی در آزمایشگاه آنالیز غذایی پژوهشکده آبی‌پروری جنوب کشور- اهواز و با به کارگیری روش (AOAC, 1995) استاندارد تعیین گردید.

جهت ساخت غذا ابتدا ترکیبات جامد و خشک (آرد ماهی، کنجاله سویا، پودر ژلاتین و کازئین و غیره) با استفاده از دستگاه آسیاب به صورت پودر نرم و یکنواخت در آمده، سپس به مدت ۲۰ دقیقه با استفاده از دستگاه مخلوط کن، با یکدیگر مخلوط شدند. سپس به مخلوط حاصل، ترکیبات با مقادیر کم از قبیل مخلوط ویتامین و مکمل معدنی اضافه شده، به مدت ۱۵ دقیقه با یکدیگر ترکیب شدند؛ سپس روغن (گیاهی و جانوری) به مخلوط جدید افزوده شد و به مدت ۱۵ دقیقه کل

کیلو ژول بر گرم محاسبه شد (Tacon, 1990). برای محاسبه انرژی قابل هضم میزان انرژی معادل هر ماده غذایی (پروتئین، کربوهیدرات، چربی) به ترتیب برابر با ۱۶/۷، ۱۶/۷ و ۳۷/۶ کیلو ژول بر گرم در نظر گرفته شد (Samantaray and Mohanty, 1997). با استفاده از اطلاعات وزن و طول ماهیان در هر تانک پرورش، محاسبات آماری، مانند افزایش وزن بدن، نرخ رشد ویژه، ضریب چاقی و بر اساس فرمول های زیر محاسبه شد.

میانگین افزایش وزن بدن: (Average Weight Gain)

$$AWG = \frac{Wf - Wi}{No. of fish}$$

(Tacon, 1990): وزن نهایی Wf: وزن اولیه، Wi

نرخ رشد ویژه: (SGR) (% Specific Growth Rate)

(Lin, et al., 1997)

T: تعداد روزهای آزمایشی، Ln wi: لگاریتم طبیعی

میانگین وزن ابتدایی بدن، Ln wf: لگاریتم طبیعی میانگین وزن نهایی بدن

نسبت بازده پروتئین (PER): (Protein efficiency ratio)

(ratio)

(Alvarez-González, 2001)

TF × CP = کل پروتئین مصرفی هر ماهی

ضریب تبدیل غذایی (FCR): (Food Conversion Ratio)

(Ratio)

(Hung and Lutes., 1987)

TF: مقدار غذای مصرفی

درصد بازماندگی (Survival Rate %)

$$Survival\% = \frac{Final\ Fish\ Number}{Initial\ Fish\ Number} \times 100$$

(Wang, et al., 2006)

مقایسه میانگین تیمارها با استفاده از آنالیز واریانس دوطرفه (Two-way ANOVA) صورت گرفت، در مواردی

استفاده از تخته زیست‌سنجی با دقت یک میلی‌متر طول کل و استاندارد سنجیده می‌شد. به منظور کاهش استرس بعد از توزین، تغذیه به مدت یک روز متوقف می‌شد (Mathiz, et al., 2003). برای توزین، ماهیان با استفاده از عصاره گل میخک بی‌هوش (با دوز ۱۰۰ ppm) می‌شدند و همه ماهیان داخل تانک به صورت یک‌جا وزن می‌شدند (Sharifpour et al., 2002). در پایان دوره تمام ماهیان را بی‌هوش و در آب یخ شوک دمایی داده تا کشته شوند (Mathiz, et al., 2003) و سپس ماهی‌ها با استفاده از ترازوی دیجیتال با حساسیت ۰/۰۱ گرم توزین و طول کل و استاندارد با دقت یک میلی‌متر محاسبه شد. در ابتدای دوره پرورش تعداد ۶ قطعه ماهی در ابتدا و انتهای آزمایش نیز از هر تانک پرورش تعداد ۶ قطعه ماهی جمع آوری و برای تعیین ترکیب تقریبی لاشه در ۲۰- سانتی‌گراد منجمد شدند (Kang'ombe, et al., 2007) و به آزمایشگاه تغذیه پژوهشکده آبرزی پروری جنوب کشور منتقل شدند تا کارهای مربوط به آنالیز لاشه انجام شود.

آنالیز تقریبی ترکیبات و مواد اولیه، جیره‌های آزمایشی و بدن ماهیان قبل و بعد از آزمایش با به کارگیری روش های AOAC, 1995 انجام شد. نمونه جیره‌ها و ماهی در ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۶ ساعت تا رسیدن به یک وزن ثابت، برای اندازه‌گیری رطوبت خشک شدند. پروتئین خام با اندازه‌گیری نیتروژن کل (N= ۶/۲۵) با استفاده از روش کج‌دال با استفاده از دستگاه BUCHI, Digest Automat 438 تعیین شد، چربی با روش سوکسله با استفاده از حلال کلروفرم با نقطه جوش ۵۰ تا ۶۰ سانتی‌گراد به مدت ۴ تا ۶ ساعت استخراج و با دستگاه آنالیز چربی (fat analyser) محاسبه گردید. خاکستر با سوزاندن لاشه در کوره الکتریکی ۵۵۰ درجه سانتی‌گراد مدت ۹ ساعت اندازه‌گیری شد. برای محاسبه فیبر از دستگاه سنجنده فیبر FIWE (شرکت VELP) و بر اساس هضم اسیدی و هضم بازی (AOAC, 1995) استفاده گردید. برای محاسبه انرژی خام، انرژی مربوط به هر ماده غذایی در مقدار مواد محاسبه شده از طریق آنالیز لاشه، ترکیبات غذایی و جیره‌ها، ضرب و مجموع آنها به عنوان انرژی خام در نظر گرفته شد. این اعداد برای چربی ۳۹/۷ برای پروتئین ۲۳/۴ و برای کربوهیدرات ۱۷/۱

پروتئین و ۲۲ کیلوژول بر گرم انرژی) و ۶ (۵۰٪ پروتئین و ۲۴ کیلوژول بر گرم انرژی) اختلاف معنی‌دار داشت (۰/۰۵ < P). همچنین کمترین میزان برای هر سه شاخص در جیره ۳ (۴۵٪ پروتئین و ۲۴ کیلوژول بر گرم انرژی) مشاهده شد که با اکثر جیره‌ها اختلاف معنی‌دار داشت (۰/۰۵ < P). با توجه به جداول ۳ و ۴ نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که تفاوت سطح پروتئین جیره‌ها در مقایسه با انرژی تأثیر اصلی بر شاخص‌های رشد داشته‌است.

با افزایش سطح پروتئین از ۴۵٪ به ۶۰٪ در جیره میزان این سه شاخص به صورت معنی‌داری (۰/۰۵ < P) افزایش می‌یابند در حالیکه با افزایش انرژی در جیره‌ها اگر چه میزان این سه شاخص تا حدودی افزایش می‌یابند اما این افزایش بین سطوح انرژی جیره‌ها معنی‌دار نیست.

که تفاوت‌های آماری بین داده‌ها معنی‌دار بودند از آزمون چند دامنه‌ای دانکن برای مقایسه میانگین‌های بین تیمارها استفاده شد. وجود یا عدم وجود اختلاف معنی‌دار در سطح اعتماد ۹۵٪ تعیین گردید، آنالیز آماری با استفاده از نرم افزار (SPSS 13.00) تحت ویندوز انجام شد.

۳. نتایج

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود هر سه شاخص وزن نهایی، ضریب رشد ویژه و درصد افزایش وزن، تحت تأثیر جیره‌های غذایی قرار گرفته و تغییرات محسوسی را نشان می‌دهند. بیشترین مقدار هر سه شاخص در جیره ۱۲ (۶۰٪ پروتئین و ۲۴ کیلوژول بر گرم انرژی) مشاهده می‌شود که با مقادیر آنها در بقیه جیره‌ها به استثنای جیره‌های ۱۱ (۶۰٪

جدول ۱- ترکیب جیره‌های آزمایشی مورد استفاده در پرورش ماهی صیبتی *Sparidentex hasta*

اجزای غذایی	جیره ۱	جیره ۲	جیره ۳	جیره ۴	جیره ۵	جیره ۶	جیره ۷	جیره ۸	جیره ۹	جیره ۱۰	جیره ۱۱	جیره ۱۲
میزان پروتئین (%)	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۵۰	۵۰	۵۵	۵۵	۵۵	۶۰	۶۰	۶۰
میزان انرژی Kj/g	۲۰	۲۲	۲۴	۲۰	۲۲	۲۴	۲۰	۲۲	۲۴	۲۲	۲۲	۲۴
ژلاتین (%)	۳	۳	۲/۷۰	۷/۳۲	۷/۶۰	۱۱/۶۲	۱۲/۹۳	۱۳	۱۴/۵۰	۱۶	۱۷/۷۰	۱۹/۹۲
پودر ماهی (%)	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵
کنجاله سویا (%)	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۵	۱۰	۱۵	۸	۴/۴۵	۸	۴/۵۰	۰/۱۵
دکستروز (%)	۱۴	۵/۵۵	۱/۷۵	۹	۲	۲	۴	۳	۰/۶۰	۰/۴۵	۰/۴۰	۰/۱۵
روغن ماهی (%)	۱/۵۰	۵/۷۲	۹	۱	۴/۹۰	۷/۹۰	۰/۵۰	۳/۶۵	۷/۱۰	۰/۲۵	۳	۵/۹۱
روغن سویا (%)	۱/۵۰	۵/۷۳	۹	۱	۵	۸	۰/۵۰	۳/۸۵	۷	۰/۲۰	۳	۶
مکمل معدنی (%)	۱	۱	۰/۷۵	۱	۱	۰/۷۳	۱/۱۰	۱	۰/۵۰	۱	۱	۰/۲۵
مکمل ویتامین (%)	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۷	۰/۵۰	۰/۲۵	۰/۸۰	۰/۵۰	۰/۲۵
همبند (CMC) (%)	۵	۴/۹۵	۲/۳۰	۵/۱۸	۴/۲۵	۱/۲۵	۵/۴۰	۲/۷۵	۱	۶	۲/۵۰	۰/۵۰
کازئین (%)	۱۳/۵۰	۱۳/۵۵	۱۴	۱۵	۱۴/۷۵	۱۳	۱۵	۱۹/۲۵	۱۹/۶۰	۲۲/۳۰	۲۲/۴۰	۲۲/۴۰

* ترکیب مکمل ویتامینی و مواد معدنی استفاده شده در جیره‌های آزمایشی مورد استفاده به شرح زیر است:

ویتامین A ۶۰۰۰۰ IU، ویتامین D3 ۴۰۰۰۰ IU، ویتامین E ۴۰۰۰ IU، ویتامین K3 ۳۴۰۰۰ میلی‌گرم، ویتامین B1 ۳۰۰۰ میلی‌گرم، ویتامین B2 ۵۰۰۰ میلی‌گرم، ویتامین B6 ۳۰۰۰ میلی‌گرم، B12 ۸۰۰۰ میلی‌گرم، ویتامین C ۵۲۰۰۰ میلی‌گرم، نیکوتینامید اسید ۳۰۰۰۰ میلی‌گرم، پنتانتیک اسید ۹۰۰۰ میلی‌گرم، فولیک اسید ۱۶۰۰ میلی‌گرم، بیوتین ۱۶۰ میلی‌گرم و اینوزیتول ۱۲۴۰۰ میلی‌گرم.
آنتی‌اکسیدان، ۵۰۰۰ میلی‌گرم، منگنز ۲۶۰۰ میلی‌گرم، آهن ۴۰۰۰ میلی‌گرم، روی ۶۰۰۰ میلی‌گرم، مس ۶۰۰ میلی‌گرم، ید ۲۰۰ میلی‌گرم، کبالت ۵۰ میلی‌گرم، کولین کلراید ۱۲۰ میلی‌گرم و سلنیوم ۵۰ میلی‌گرم.

*- ترکیبات ویتامینی و معدنی از شرکت صنعتی هشت گرد واقع در شهرک صنعتی هشتگرد تهران تهیه گردید

جدول ۳- شاخص‌های رشد ماهی صبیتی انگشت‌قد بر اساس سطوح مختلف پروتئین

سطوح پروتئین غذایی (%)	وزن نهایی (گرم)	ضریب رشد ویژه	درصد افزایش وزن
۴۵	۳۹/۷۸±۲/۱۰ c	۰/۶۳±۰/۰۹ a	۱۱/۸۶±۲/۰۸ c
۵۰	۴۲/۶۸±۲/۵۴ b	۰/۷۵±۰/۱۱ b	۱۴/۶۴±۲/۵۴ b
۵۵	۴۰/۸۱±۲/۰۸ c	۰/۶۷±۰/۰۹ a	۱۲/۸۲±۲/۰۸ c
۶۰	۴۴/۳۶±۲/۶۶ a	۰/۸۲±۰/۱۲ a	۱۶/۳۵±۲/۷۷ a

میانگین ± خطای استاندارد: اعداد موجود در هر ستون که دارای نماهای مشابه هستند اختلاف معنی‌دار ندارند ($P > 0/05$)

جدول ۴- شاخص‌های رشد ماهی صبیتی انگشت‌قد بر اساس سطوح مختلف انرژی (کیلوژول بر گرم)

سطوح انرژی جیره‌ها	وزن نهایی (گرم)	ضریب رشد ویژه	درصد افزایش وزن
۲۰	۴۱/۳۷±۲/۲۳ ^a	۰/۷۰±۰/۱۰ ^a	۱۳/۳۴±۲/۲۵ ^a
۲۲	۴۱/۸۱±۲/۶۰ ^a	۰/۷۲±۰/۱۱ ^a	۱۳/۸۴±۲/۵۹ ^a
۲۴	۴۲/۵۵±۳/۷۱ ^a	۰/۷۴±۰/۱۷ ^a	۱۴/۵۸±۳/۷۰ ^a

میانگین ± خطای استاندارد: اعداد موجود در هر ستون که دارای نماهای مشابه هستند اختلاف معنی‌دار ندارند ($P > 0/05$)

برابر جدول مذکور حداکثر شاخص PER در جیره ۶ دیده شد که با بقیه تیمارها غیر از تیمارهای ۱۱، ۹ و ۵ اختلاف معنی‌دار داشت ($P < 0/05$). ضمناً حداقل میزان شاخص PER در جیره ۱۲ مشاهده شد که تنها با تیمار ۶ اختلاف آن معنی‌دار داشت ($P < 0/05$). جدول ۵ همچنین نشان می‌دهد که حداکثر بازماندگی ماهی صبیتی جوان در جیره غذایی ۸ مشاهده شد که با حداقل میزان آن که به ترتیب به جیره‌های ۱۲ و ۷ مربوط می‌شود اختلاف معنی‌دار داشت ($P < 0/05$). با بررسی جداول ۶ و ۷ مشاهده شد که تغییرات سطوح پروتئین جیره‌ها بر تمام شاخص‌های فوق‌الذکر به استثنای FCR، به طور معنی‌دار ($P < 0/05$) مؤثر بوده و تغییرات انرژی جیره‌ها صرفاً بر شاخص بازماندگی تأثیر معنی‌دار داشته‌اند ($P < 0/05$). بر اساس دو جدول فوق بیشترین میزان شاخص-

جدول ۲ شاخص‌های رشد ماهی صبیتی انگشت‌قد در تیمارهای غذایی مختلف

تیمارهای غذایی	وزن نهایی (گرم)	ضریب رشد ویژه	درصد افزایش وزن
جیره ۱	۴۱/۵۶±۲/۸۶ ^{cd}	۰/۷۰±۰/۱۲ ^{cd}	۱۳/۵۴±۲/۸۵ ^{cd}
جیره ۲	۳۹/۴۷±۰/۹۹ ^{de}	۰/۶۲±۰/۰۴ ^{cd}	۱۱/۶۴±۱/۰۰ ^{cd}
جیره ۳	۳۸/۳۲±۰/۶۸ ^e	۰/۵۶±۰/۰۴ ^d	۱۰/۴۰±۰/۸۰ ^d
جیره ۴	۴۲/۷۰±۰/۸۹ ^{bc}	۰/۷۶±۰/۰۵ ^{bc}	۱۴/۷۳±۱/۰۴ ^{bc}
جیره ۵	۴۰/۰۰±۱/۲۷ ^{cde}	۰/۶۳±۰/۰۷ ^{cd}	۱۱/۹۸±۱/۴۵ ^{cd}
جیره ۶	۴۵/۳۳±۱/۴۱ ^{ab}	۰/۸۵±۰/۰۵ ^{ab}	۱۷/۲۲±۱/۳۹ ^{ab}
جیره ۷	۳۹/۶۵±۲/۸۴ ^{cde}	۰/۶۲±۰/۱۲ ^{cd}	۱۱/۶۵±۲/۸۱ ^{cd}
جیره ۸	۴۲/۶۸±۰/۵۹ ^{bc}	۰/۷۵±۰/۰۳ ^{bc}	۱۴/۶۸±۰/۷۸ ^{bc}
جیره ۹	۴۰/۱۱±۰/۹۱ ^{cde}	۰/۶۴±۰/۰۵ ^{cd}	۱۲/۱۵±۰/۹۵
جیره ۱۰	۴۱/۵۷±۱/۷۴ ^{cd}	۰/۷۰±۰/۰۸ ^{cd}	۱۳/۴۵±۱/۸۲ ^{cd}
جیره ۱۱	۴۵/۰۸±۲/۰۱ ^{ab}	۰/۸۵±۰/۰۸ ^{ab}	۱۷/۰۸±۲/۰۱ ^{ab}
جیره ۱۲	۴۶/۴۳±۱/۵۳ ^a	۰/۹۱±۰/۰۷ ^a	۱۸/۵۳±۱/۷۰ ^a

میانگین ± خطای استاندارد: اعداد موجود در هر ستون که دارای نماهای مشابه هستند اختلاف معنی‌دار ندارند ($P > 0/05$)

با توجه به جدول ۵ شاخص‌های نرخ رشد روزانه و هفتگی و نیز شاخص‌های غذایی FCR و PER و همین طور شاخص ضریب بازماندگی تحت تأثیر جیره‌های آزمایشی قرار گرفته و تغییرات معنی‌داری را نشان داد. دو شاخص نرخ رشد روزانه و هفتگی تغییرات مشابهی را تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی نشان دادند به طوری که حداکثر میزان هر دو شاخص در تیمار ۱۲ بوده که با بقیه تیمارها به استثنای جیره‌های ۱۱ و ۶ اختلاف معنی‌داری داشت ($P < 0/05$). حداقل میزان هر دو شاخص مذکور در جیره ۳ دیده شد که اختلاف آن با بقیه جیره‌های به جز جیره‌های ۱۲، ۱۱ و ۶ معنی‌دار بود ($P < 0/05$). همچنین کمترین میزان FCR به جیره ۶ مربوط می‌شود که با تیمارهای ۱۲ و ۷ اختلاف معنی‌داری داشت ($P < 0/05$), ضمن آن که حداکثر میزان این شاخص در جیره ۱۲ مشاهده شد.

های نرخ رشد روزانه و هفتگی به ترتیب به سطوح پروتئینی ۶۰٪ و ۵۰٪، و کمترین آنها به ترتیب به سطوح پروتئینی ۵۵٪ و ۴۵٪ مربوط بوده، اختلاف بین دو سطح پروتئینی اخیر معنی‌دار نبود ($P > 0/05$). علاوه بر آن بیشترین میزان شاخص PER در سطح پروتئین ۴۵٪ و کمترین آن در سطح پروتئین ۶۰٪ مشاهده شد که با همدیگر اختلاف معنی‌دار داشتند ($P < 0/05$). همچنین بیشترین میزان شاخص ضریب بازماندگی این ماهی به ترتیب در جیره‌های حاوی ۴۵٪ و ۵۵٪ پروتئین مشاهده شد که با کمترین مقدار آن که در جیره‌های حاوی ۶۰٪ و ۵۰٪ پروتئین به دست آمد اختلاف معنی‌داری داشتند ($P < 0/05$). در خصوص میزان بازماندگی جداول فوق نشان می‌دهند بالاترین میزان بازماندگی در بین جیره‌های مورد مطالعه در این پژوهش در جیره شماره ۸ (حاوی پروتئین ۵۵٪ و انرژی ۲۲ کیلوژول برگرم) به میزان $8/49 \pm 90/74$ و کمترین میزان بازماندگی در جیره شماره ۱۲ (حاوی پروتئین ۶۰٪ و انرژی ۲۴ کیلوژول برگرم) به میزان $9/62 \pm 33/33$ به دست آمده. همچنین حداکثر میزان بازماندگی به میزان $75/92$ ٪ در سطح پروتئینی ۵۵٪ به دست آمده که فقط با سطح پروتئین ۶۰٪ اختلاف معنی‌دار داشت ($P < 0/05$). همچنین در سطوح مختلف انرژی بهترین میزان بازماندگی ($77/3$ ٪) به دست آمده که مربوط به سطح انرژی ۲۲ کیلوژول بر گرم غذا بود و با مقدار بازماندگی در سطح انرژی ۲۴ کیلوژول بر گرم اختلاف آن معنی‌دار داشت ($P < 0/05$).

با بررسی داده‌های موجود در جدول ۸ معلوم شد که ترکیبات شیمیایی بدن ماهی صبیتی جوان با اعمال تغییرات در سطوح پروتئینی و انرژی جیره‌ها تغییرات شاخصی را از خود نشان دادند که البته الگوی تغییرات بین آنها متفاوت بود. از میان ترکیبات لاشه بیشترین میزان نسبت پروتئین خام لاشه به ترتیب در جیره‌های غذایی ۷، ۱۲ و ۵ دیده شد که با حداقل نسبت آن که به ترتیب به جیره‌های غذایی ۶، ۳ و ۹ مربوط است اختلاف معنی‌دار داشت ($P < 0/05$).

تغییرات چربی خام لاشه روندی نسبتاً معکوس با پروتئین داشت. بیشترین میزان چربی خام لاشه به ترتیب به تیمارهای ۶ و ۳ مربوط بوده و با کمترین میزان آن که به ترتیب در جیره‌های غذایی ۱۰ و ۷ بدست آمد اختلاف معنی‌دار داشت ($P < 0/05$).

تغییرات چربی خام لاشه روندی نسبتاً معکوس با پروتئین داشت. بیشترین میزان چربی خام لاشه به ترتیب به تیمارهای ۶ و ۳ مربوط بوده و با کمترین میزان آن که به ترتیب در جیره‌های غذایی ۱۰ و ۷ بدست آمد اختلاف معنی‌دار داشت ($P < 0/05$).

همچنین بیشترین میزان فیبر خام لاشه در ماهیان پرورش یافته در جیره غذایی ۷ مشاهده شده که با بقیه جیره‌ها به استثنای جیره‌های ۵ و ۱۲ اختلاف آن معنی‌دار نداشت ($P > 0/05$). ضمناً حداقل میزان فیبر خام لاشه به ترتیب در تیمارهای ۵ و ۱۲ مشاهده شد. داده‌های مربوط به خاکستر لاشه در جدول فوق گویای آن است که بیشترین میزان خاکستر در لاشه ماهیان پرورش یافته در جیره ۷ به دست آمد که اختلاف آن با با بقیه جیره‌های به استثنای جیره‌های ۱، ۹، ۱۰، و ۱۱ معنی‌دار بود ($P < 0/05$). همچنین بیشترین میزان رطوبت لاشه در تیمار ۴ و کمترین میزان آن در جیره‌های ۸، ۹ و ۱۱ مشاهده شد و اختلاف مقادیر حداقل و حداکثر به دست آمده آن معنی‌دار بود ($P < 0/05$).

بررسی داده‌های دو جدول ۹ و ۱۰ بر این امر دلالت دارد که تغییرات انرژی جیره بر همه ترکیبات شیمیایی آنالیز شده بدن ماهی صبیتی به جز رطوبت تاثیر معنی‌دار داشت ($P < 0/05$). در حالی که سطوح مختلف پروتئین جیره‌ها، تنها بر ترکیبات خاکستر و رطوبت لاشه تاثیر معنی‌دار داشت ($P < 0/05$). همچنین داده‌های جداول مذکور نشان می‌دهند که با افزایش میزان انرژی جیره‌ها از ۲۰ به ۲۴ کیلوژول بر گرم غذا میزان چربی بدن افزایش و میزان پروتئین، فیبر و خاکستر آن کاهش یافته است و برای هر چهار ماده تفاوت حداقل با حداکثر مقدار آن معنی‌دار بود ($P < 0/05$). علاوه بر این بیشترین میزان خاکستر لاشه به ترتیب در سطوح پروتئینی ۶۰٪ و ۵۰٪ بوده که با دو سطح دیگر پروتئین (۴۵٪ و ۵۵٪) معنی‌دار بود ($P < 0/05$). در ضمن بیشترین و کمترین میزان رطوبت لاشه به ترتیب در سطوح پروتئینی ۵۰٪ و ۵۵٪ بدست آمده که با یکدیگر اختلاف معنی‌دار داشتند ($P < 0/05$).

۴. بحث و نتیجه‌گیری:

همان‌طور که نتایج این مطالعه نشان داده‌اند تاثیر اصلی جیره‌ها بر شاخص‌های رشد شامل وزن نهایی، ضریب رشد ویژه، افزایش نسبی وزن، نرخ رشد روزانه و هفتگی بر اثر تغییرات سطوح پروتئین بوده و تغییرات سطوح انرژی تاثیر معنی‌داری نداشت ($P > 0/05$). طبق نتایج به دست آمده در مطالعه فعلی و با در نظر گرفتن شاخص‌های رشد بهترین

تیمارهای مختلف بین $0/56 \pm 0/04$ تا $0/91 \pm 0/07$ محاسبه شد. البته میزان این شاخص در گونه‌های مختلف شانک ماهیان متفاوت می‌باشد به طوری که میزان آن در گونه‌ای از شانک ماهیان (*Sparidae: Diplodus white seabream*) (argus) برابر با $0/75 - 0/57$ (Ozorio et al., 2006) که از میزان به دست آمده در این مطالعه کمتر و در گونه‌ای دیگر از شانک ماهیان (*Sparidae: black spot seabream*) (Pagellus bogaraveo) که برابر با $0/7 - 0/4$ (Silva et al., 2006) می‌باشد که از مقدار آن در این مطالعه بیشتر بوده است.

براساس نتایج مطالعه فعلی از میان دو شاخص تغذیه‌ای ضریب تبدیل غذایی (FCR) و ضریب بازده پروتئین (PER) تنها شاخص PER به صورت معنی‌داری ($P < 0/05$) تحت تأثیر سطوح مختلف پروتئین جیره قرار گرفته با این وجود هر دو شاخص در سطح پروتئینی 50% بهترین وضعیت را داشتند.

میزان این شاخص‌ها در سطوح پروتئین 60% به دست آمد و پس از آن پروتئین 50% درصد در رتبه دوم قرار گرفت. با این وجود مشاهده می‌شود پروتئین 60% در جیره‌هایی بیشترین تأثیر بر شاخص‌های رشد داشته که بیشترین سطح انرژی در آن منظور شده باشد.

به این دلیل بیشترین میزان رشد در جیره 12% و پس از آن در جیره 11% دیده شده است. این موضوع به لزوم در نظر گرفتن نسبت مناسب پروتئین به انرژی (P/E) در جیره آزیان دلالت دارد که خیلی از محققین بر اهمیت آن جهت بهبود شاخص‌های رشد و ضریب تبدیل غذایی (Lee and Putnam, 1973) و نیز جهت بهبود کارایی مصرف پروتئین، به حداقل رسانیدن تجمع چربی اضافی و گلیکوژن در قسمت‌های احشایی و نیز پایین آوردن میزان دفع نیترژن نامطلوب در مزارع پرورشی (Cho and Kaushik, 1985) تأکید داشته‌اند. برابر نتایج مطالعه فعلی میزان ضریب رشد ویژه (SGR) در

جدول ۵ - شاخص‌های رشد و تغذیه‌ای ماهی صبیتی انگشت‌قد در تیمارهای غذایی مختلف

تیمارهای غذایی	نرخ رشد روزانه	نرخ رشد هفتگی	ضریب تبدیل غذایی	ضریب بازده پروتئین	درصد بازماندگی
جیره ۱	$0/24 \pm 0/05^{cd}$	$1/69 \pm 0/36^{cd}$	$5/09 \pm 0/61^{ab}$	$0/44 \pm 0/06^{bc}$	$68/52 \pm 3/20^{ab}$
جیره ۲	$0/21 \pm 0/02^{cd}$	$1/45 \pm 0/12^{cd}$	$5/22 \pm 1/38^{ab}$	$0/45 \pm 0/11^{bc}$	$75/93 \pm 8/48^{ab}$
جیره ۳	$0/19 \pm 0/02^d$	$1/30 \pm 0/10^d$	$4/65 \pm 0/22^{ab}$	$0/48 \pm 0/02^{bc}$	$64/81 \pm 37/82^{ab}$
جیره ۴	$0/26 \pm 0/01^{bc}$	$1/84 \pm 0/13^{bc}$	$5/20 \pm 2/06^{ab}$	$0/43 \pm 0/17^{bc}$	$72/22 \pm 9/62^{ab}$
جیره ۵	$0/22 \pm 0/02^{cd}$	$1/50 \pm 0/18^{cd}$	$4/04 \pm 0/51^{ab}$	$0/50 \pm 0/06^{abc}$	$66/67 \pm 14/70^{ab}$
جیره ۶	$0/31 \pm 0/02^{ab}$	$2/15 \pm 0/18^{ab}$	$3/01 \pm 0/60^a$	$0/68 \pm 0/15^a$	$72/22 \pm 14/70^{ab}$
جیره ۷	$0/21 \pm 0/05^{cd}$	$1/46 \pm 0/35^{cd}$	$5/32 \pm 2/32^b$	$0/40 \pm 0/19^{bc}$	$59/26 \pm 21/03^{bc}$
جیره ۸	$0/26 \pm 0/02^{bc}$	$1/84 \pm 0/10^{bc}$	$3/32 \pm 0/33^{ab}$	$0/55 \pm 0/06^{bc}$	$90/74 \pm 8/49^a$
جیره ۹	$0/22 \pm 0/02^{cd}$	$1/52 \pm 0/12^{cd}$	$3/70 \pm 0/62^{ab}$	$0/50 \pm 0/09^{abc}$	$77/78 \pm 5/56^{ab}$
جیره ۱۰	$0/24 \pm 0/04^{cd}$	$1/68 \pm 0/23^{cd}$	$4/22 \pm 0/44^{ab}$	$0/40 \pm 0/04^{bc}$	$68/52 \pm 13/98^{ab}$
جیره ۱۱	$0/31 \pm 0/04^{ab}$	$2/14 \pm 0/26^{ab}$	$3/27 \pm 0/50^{ab}$	$0/52 \pm 0/08^{abc}$	$75/92 \pm 6/41^{ab}$
جیره ۱۲	$0/33 \pm 0/03^a$	$2/32 \pm 0/21^a$	$5/47 \pm 1/65^b$	$0/33 \pm 0/12^c$	$33/33 \pm 9/62^c$

میانگین \pm خطای استاندارد؛ اعداد موجود در هر ستون که دارای نمادهای مشابه هستند اختلاف معنی‌دار ندارند ($P > 0/05$)

جدول ۶ - شاخص‌های رشد و تغذیه‌ای ماهی صبیتی انگشت‌قد براساس سطوح مختلف پروتئین

درصد بازماندگی	ضریب بازده پروتئین	ضریب تبدیل غذایی	نرخ رشد هفتگی	نرخ رشد روزانه	سطوح پروتئین غذایی (%)
۶۹/۷۵±۲۰/۰۵ ^a	۰/۴۶±۰/۰۷ ^a	۴/۹۹±۰/۸۱ ^a	۱/۴۸±۰/۲۶ ^c	۰/۲۱±۰/۰۴ ^c	۴۵
۷۰/۳۷±۱۱/۷۸ ^{ab}	۰/۵۴±۰/۱۶ ^{ab}	۴/۰۸±۱/۵۴ ^a	۸۱/۸۳±۰/۳۲ ^b	۰/۲۶±۰/۰۴ ^b	۵۰
۷۵/۹۲±۱۸/۰۰ ^a	۰/۴۸±۰/۱۳ ^{ab}	۴/۱۱±۱/۵۲ ^a	۱/۶۰±۰/۲۶ ^c	۰/۲۳±۰/۰۴ ^c	۵۵
۵۹/۲۶±۲۱/۶۹ ^b	۰/۴۲±۰/۱۱ ^b	۴/۳۲±۱/۳۱ ^a	۲/۰۴±۰/۳۵ ^a	۰/۲۹±۰/۰۵ ^a	۶۰

میانگین ± خطای استاندارد: اعداد موجود در هر ستون که دارای ناهای مشابه هستند اختلاف معنی دار ندارند ($P > 0.05$)

جدول ۷ - شاخص‌های رشد و تغذیه‌ای ماهی صبیتی انگشت‌قد بر اساس سطوح مختلف انرژی (کیلوژول بر گرم)

درصد بازماندگی	ضریب بازده پروتئین	ضریب تبدیل غذایی	نرخ رشد هفتگی	نرخ رشد روزانه	سطوح انرژی جیره
۶۷/۱۳±۱۲/۶۴ ^{ab}	۰/۴۱±۰/۱۱ ^a	۴/۹۶±۱/۴۴ ^a	۰/۹۱±۰/۰۷ ^a	±۰/۰۴ ^a ۰/۲۴	۲۰
۷۷/۳۱±۱۲/۴۱ ^a	۰/۵۰±۰/۰۸ ^a	۳/۹۶±۱/۰۷ ^a	۰/۹۱±۰/۰۷ ^a	۰/۲۵±۰/۰۵ ^a	۲۲
۶۲/۰۴±۲۵/۳۸ ^b	۰/۵۰±۰/۱۶ ^a	۴/۲۱±۱/۲۶ ^a	۰/۹۱±۰/۰۷ ^a	۰/۲۶±۰/۰۷ ^a	۲۴

میانگین ± خطای استاندارد: اعداد موجود در هر ستون که دارای ناهای مشابه هستند اختلاف معنی دار ندارند ($P > 0.05$)

جدول ۸ - ترکیبات شیمیایی لاشه ماهی صبیتی انگشت‌قد بر اساس جیره غذایی مختلف

رطوبت (%)	خاکستر (%)	فیبر خام (%)	چربی خام (%)	پروتئین خام (%)	تیمارهای غذایی
۱/۸۲±۰/۳۷ ^{ab}	۱۷/۷۱±۰/۸۴ ^{abcd}	۱/۴۴±۰/۲۳ ^{ab}	۲۶/۲۸±۲/۷۹ ^{bcd}	۵۲/۰۰±۱/۷۸ ^{ab}	جیره ۱
۱/۹۶±۰/۲۳ ^{ab}	۱۶/۶۴±۲/۴۹ ^{cde}	۱/۵۰±۰/۰۶ ^{ab}	۲۸/۴۲±۳/۲۰ ^{bc}	۵۱/۳۵±۱/۳۷ ^{abc}	جیره ۲
۱/۹۵±۰/۵۲ ^{ab}	۱۶/۱۲±۰/۵۲ ^{de}	۱/۱۹±۰/۲۶ ^{abc}	۳۲/۸۴±۱/۱۷ ^a	۴۷/۶۴±۳/۲۱ ^e	جیره ۳
۲/۵۴±۱/۳۷ ^a	۱۷/۳۱±۰/۸۹ ^{abcde}	۱/۴۹±۰/۷۸ ^{ab}	۲۵/۱۷±۳/۱۴ ^{cde}	۵۰/۴۴±۰/۴۳ ^{abcd}	جیره ۴
۲/۰۳±۰/۲۸ ^{ab}	۱۶/۴۰±۰/۸۹ ^{cde}	۰/۷۵±۰/۱۷ ^c	۲۸/۲۹±۱/۱۶ ^{bc}	۵۲/۳۱±۱/۶۰ ^a	جیره ۵
۱/۹۴±۱/۰۵ ^{ab}	۱۵/۴۱±۱/۷۲ ^e	۱/۴۶±۰/۴۹ ^{ab}	۳۳/۴۹±۱/۹۵ ^a	۴۷/۱۹±۲/۴۶ ^e	جیره ۶
۱/۹۹±۰/۴۰ ^{ab}	۱۹/۱۹±۲/۴۱ ^a	۱/۸۲±۰/۹۱ ^a	۲۳/۴۴±۵/۴۰ ^{de}	۵۳/۱۵±۲/۲۵ ^a	جیره ۷
۱/۳۸±۰/۱۵ ^b	۱۶/۷۴±۱/۴۵ ^{cde}	۱/۵۳±۰/۱۹ ^{ab}	۲۹/۵۰±۲/۳۹ ^{ab}	۴۹/۰۳±۳/۵۲ ^{cde}	جیره ۸
۱/۵۸±۰/۲۴ ^b	۱۸/۰۴±۰/۶۵ ^{abcd}	۱/۲۷±۰/۲۳ ^{ab}	۲۹/۶۴±۱/۲۲ ^{ab}	۴۸/۵۰±۰/۶۱ ^{de}	جیره ۹
۲/۰۹±۰/۳۷ ^{ab}	۱۹/۰۳±۱/۷۵ ^{ab}	۱/۶۶±۰/۹۳ ^{ab}	۲۱/۸۱±۵/۰۴ ^e	۵۱/۹۹±۱/۷۹ ^{ab}	جیره ۱۰
۱/۶۹±۰/۱۶ ^b	۱۸/۳۱±۱/۰۶ ^{abc}	۱/۶۵±۰/۲۵ ^{ab}	۲۶/۷۹±۲/۴۸ ^{bcd}	۴۹/۴۹±۳/۶۰ ^{bcd}	جیره ۱۱
۲/۰۹±۰/۲۲ ^{ab}	۱۷/۰۱±۲/۶۳ ^{bcde}	۰/۹۸±۰/۲۵ ^{bc}	۲۶/۸۰±۴/۴۵ ^{bcd}	۵۲/۹۴±۱/۷۹ ^a	جیره ۱۲

میانگین ± خطای استاندارد: اعداد موجود در هر ستون که دارای ناهای مشابه هستند اختلاف معنی دار ندارند ($P > 0.05$)

جدول ۹ - ترکیبات شیمیایی لاشه ماهی صبیتی انگشت‌قد بر اساس سطوح مختلف پروتئین

سطوح پروتئین غذایی (%)	پروتئین خام (%)	چربی خام (%)	فیبر خام (%)	خاکستر (%)	رطوبت (%)
۴۵	۵۰/۳۳±۲/۴ ^a	۲۹/۱۸±۳/۶۹ ^a	۱/۳۸±۰/۴ ^a	۱۶/۸۲±۱/۶ ^b	۱/۹۱±۰/۳۷ ^{ab}
۵۰	۴۹/۹۸±۲/۷۰ ^a	۲۸/۹۸±۴/۱۱ ^a	۱/۲۳±۰/۶۲ ^a	۱۶/۳۸±۱/۴ ^b	۲/۱۷±۰/۹۹ ^a
۵۵	۵۰/۲۳±۳/۱۴ ^a	۲۷/۵۳±۴/۴۲ ^a	۱/۵۴±۰/۵۷ ^a	۱۷/۹۹±۱/۸۷ ^a	۱/۶۵±۰/۳۷ ^b
۶۰	۵۱/۴۷±۲/۸۲ ^a	۲۵/۱۳±۴/۵۸ ^a	۱/۴۳±۰/۶۳ ^a	۱۸/۱۲±۲/۰ ^a	۱/۹۶±۰/۳۱ ^{ab}

میانگین ± خطای استاندارد: اعداد موجود در هر ستون که دارای نماهای مشابه هستند اختلاف معنی دار ندارند ($P > 0.05$)

جدول ۱۰ - ترکیبات شیمیایی لاشه ماهی صبیتی انگشت قد براساس سطوح مختلف انرژی

سطوح انرژی جیرهها (k)	پروتئین خام (%)	چربی خام (%)	فیبر خام (%)	خاکستر (%)	رطوبت (%)
۲۰	۵۱/۹۰±۱/۸۷ ^a	۲۴/۱۷±۴/۳۳ ^c	۱/۶۰±۰/۷۳ ^a	۱۸/۳۱±۱/۷۲ ^a	۲/۱۱±۰/۷۶ ^a
۲۲	۵۰/۵۴±۲/۸۹ ^b	۲۸/۲۵±۲/۴۶ ^b	۱/۳۶±۰/۴۹ ^{ab}	۱۷/۰۲±۱/۶۷ ^b	۱/۷۷±۰/۳۲ ^a
۲۴	۴۹/۰۷±۲/۸۰ ^c	۳۰/۶۹±۳/۶۴ ^a	۱/۲۳±۰/۳۵ ^b	۱۶/۶۵±۱/۸۲ ^b	۱/۸۹±۰/۶۰ ^a

میانگین ± خطای استاندارد: اعداد موجود در هر ستون که دارای نماهای مشابه هستند اختلاف معنی دار ندارند ($P > 0.05$)

در خصوص ضریب بازده پروتئین (PER) نتایج مطالعه حاضر نشان داد که کارایی پروتئین رابطه مستقیمی با سطح پروتئین در جیره غذایی دارد که این رابطه تا سقف خاصی افزایش و سپس کاهش می‌یابد. کارایی پروتئین معیاری است که منابع پروتئینی موجود در جیره تا چه حد می‌تواند اسید آمینه‌های مورد نیاز موجود را تامین نماید و نیز نشان‌دهنده چگونگی تعادل انرژی و پروتئین است. از آنجا که ضریب بازده پروتئین در سطح ۵۰ درصد بالاترین میزان را نشان داده، می‌توان گفت که این سطح توانسته بطور کارآمد سنتز پروتئین را انجام دهد و بیانگر بالانس بودن جیره از لحاظ پروتئین و انرژی باشد که با نتایج برخی از محققین همخوانی دارد (Siddiqui, 1988) و (Lee, et al., 2001). همچنین در این مطالعه میزان ضریب بازده پروتئین با افزایش سطح انرژی از ۲۰ به ۲۲ کیلو ژول بر گرم غذا افزایش پیدا کرده و در سطح ۲۴ کیلوژول بر گرم، اندکی کاهش داشته که با یافته‌های غفله مرمضی و همکاران (۱۳۹۰b) در مورد شانک زردباله تفاوت دارد. مشابه این نتایج برای گونه‌های هامور *Epinephelus malabaricus* (Shiau, 2003 Lin and)، ماهی باس *Micropterus salmoides* (Portz, et al., 2001) و *Plecoglossus altivelis* (Lee et al., 2002) مشاهده شد.

همچنین با وجود معنی دار نبودن ($P > 0.05$) اثر انرژی جیره بر هر دو شاخص فوق، مناسب‌ترین میزان هر دو شاخص متعلق به سطح انرژی ۲۲ کیلوژول بر گرم بود. از طرفی دیگر هر دو شاخص تحت تاثیر اثر متقابل دو متغیر انرژی و پروتئین جیره قرار گرفته، بهترین آنها در جیره ۶ با ۵۰٪ پروتئین و ۲۴ کیلوژول بر گرم انرژی و بدترین آنها در جیره ۱۲ با ۶۰٪ پروتئین و ۲۴ کیلو ژول بر گرم انرژی مشاهده شد. لذا می‌توان چنین استنباط کرد که آنچه موجب بهبودی کارایی غذا در جیره ۶ شده است پروتئین ۵۰٪ بوده و نه میزان انرژی آن. نتیجه این مطالعه با نتایج به دست آمده در مطالعه غفله مرمضی و همکاران (۱۳۹۰b) برای شانک زردباله جوان مغایرت دارد که می‌تواند ناشی از تفاوت گونه و یا تفاوت در اندازه ماهی باشد. در مورد شانک زردباله جوان مناسب ترین FCR در سطح پروتئین ۶۵٪ و بهترین PER در سطح پروتئین ۵۵٪ بوده و هر دو شاخص در انرژی ۲۴ کیلوژول بر گرم بهترین وضعیت را داشته‌اند. ضریب تبدیل غذایی از جمله شاخص‌های بسیار مهم در صنعت آبی‌پروری است که تحت تاثیر کمیت و کیفیت مواد مغذی جیره، گونه آبی، اندازه و سن آن، شرایط محیط پرورش به ویژه دمای آب، سیستم پرورش و عوامل استرس زا همچون بیماری و غیره قرار می‌گیرد (Halver, & Berger, 1987).

افزایش انرژی در غذا میزان رطوبت لاشه کاهش می‌یابد (Kim et al., 2004; Luo et al., 2005; Kang'ombe et al., 2007; Schulz et al., 2008; Biswas et al., 2009). البته شاخص‌های دیگر مانند خاکستر، فیبر و کربوهیدرات با افزایش میزان انرژی جیره از ۲۰ به ۲۴ کیلوژول بر گرم غذا کاهش نشان دادند.

بررسی‌ها نشان می‌دهند که رشد و ترکیب شیمیایی بدن ماهیان می‌تواند تحت تأثیر مستقیم تغییرات منابع غذایی قرار گیرد (Shearer, 1994). در کل میزان ترکیبات لاشه به عوامل متعددی مثل نوع گونه ماهی، نوع غذای مورد استفاده برای تغذیه و محیط پرورش، متفاوت است (Kang'ombe et al., 2007). Zeidler et al. (2007) و همکاران در سال ۱۹۸۳ گزارش کردند که ترکیب بدن ماهی به گونه ماهی، درجه حرارت آب، افزایش وزن، میزان تغذیه، نوع غذا و فرمول بندی غذا بستگی دارد. از برآیند بین شاخص‌های رشد، شاخص‌های تغذیه‌ای، بازماندگی و آنالیز لاشه این نتیجه استنباط می‌شود که انرژی مطلوب برای گونه صیبتی (*S. hasta*) برابر ۲۲ کیلوژول بر گرم است و نسبت پروتئین مطلوب ۵۵ درصد پروتئین خام است که نسبت P/E برابر با ۲۲/۷ میلی گرم بر کیلوژول محاسبه شد.

نسبت P/E در نشان دادن میزان پروتئین و انرژی غذایی ماهیان از اهمیت زیادی برخوردار می‌باشد. در صورتی که سطوح انرژی نامناسب باشد، از پروتئین موجود در جیره غذایی به عنوان منبع انرژی استفاده می‌شود (Covey, 1980). این نسبت نه تنها بیان کننده فرمولاسیون غذای موجود با توجه به ارزش مالی آن است بلکه بیان یک نسبت مطلوب برای حمایت از محیط زیست نیز هست زیرا ماهیان یک موجود آمونیوتلیک هستند که ضایعات نیتروژنی خود را به صورت آمونیاک، غیرفعالانه از آبشش به محیط خارج منتشر می‌کنند؛ هر چند که مقداری اوره نیز در بدن ماهیان تولید می‌شود (Wilkie, 1997). مقدار P/E در بسیاری از گونه‌ها محاسبه شده مثل نسبت P/E در ماهی باس دهان بزرگ (large mouth bass) برابر ۲۶/۸۹ - ۲۵/۰۱ میلی گرم بر کیلوژول (Portz et al., 2001) و در *Olive flounder* برابر ۲۷/۵ میلی گرم بر کیلو ژول (Kim et al., 2004) و در گونه *Nibeia miichthioide* برابر ۲۵ گرم بر مگاژول (Wang et al., 2006) محاسبه شده است این مقادیر در محدوده نسبت

همان‌طور که نتایج این مطالعه نشان داد، سطوح مختلف پروتئین جیره بر میزان نسبت پروتئین خام و فیبر خام لاشه تاثیر معنی‌داری نداشته، ولی بر میزان چربی، خاکستر، رطوبت و کربوهیدرات لاشه تاثیر معنی‌دار دارد. هر چند در مورد مقدار چربی لاشه سطوح پروتئین ۴۵ تا ۵۵ درصد اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. این امر نشان می‌دهد که سطوح پروتئین جیره‌های غذایی مورد بررسی تاثیر چندانی بر کیفیت گوشت ماهی (از نظر میزان پروتئین و چربی) نداشته که در زمینه تعیین سطوح پروتئین مناسب می‌توان بدون توجه به تاثیر آن بر کیفیت گوشت ماهی اقدام کرد؛ ولی میزان سطوح انرژی بر کلیه شاخص‌های ترکیب شیمیایی لاشه مورد آنالیز تاثیر معنی‌دار داشت به طوری که با افزایش میزان انرژی در جیره غذایی میزان پروتئین لاشه کاهش معنی‌داری را نشان می‌دهد. نتایج به دست آمده در سایر مطالعات (Lupatsch et al., 2001; Portz et al., 2001; Lee et al., 2002; Lin et al., 2006; and Shiau, 2003) نیز روند مشابهی را نشان دادند.

همچنین با افزایش میزان انرژی جیره از سطح ۲۰ به ۲۴ کیلوژول بر گرم غذا میزان چربی لاشه افزایش معنی‌داری را نشان می‌دهد که دلیل آن می‌تواند این باشد که تغذیه ماهی با جیره‌های محتوی انرژی بالا سبب تجمع چربی در بدن می‌شود (Lee et al., 2000; Lee et al., 2002) یعنی ماهی انرژی زیادی دریافت کرده و مقدار اضافی انرژی دریافتی را به صورت چربی ذخیره کرده است. از این رو در مطالعه اخیر نیز مشاهده شد که در کلیه سطوح پروتئین با افزایش میزان انرژی از سطح ۲۰ به ۲۴ کیلوژول بر گرم غذا، مقدار چربی لاشه ماهی افزایش یافت. نتایج مشابهی نیز بر روی گونه‌های مختلف مانند *E. malabaricus* (Shiau and Lan, 1996)؛ *Plecoglossus altivelis* (Lin and Shiau, 2003)؛ *Cromileptes altivelis* (Usman et al., 2002)؛ *Nibeia miichthioide* (Wang et al., 2006) گزارش شده است.

همچنین نتایج بر این امر دلالت دارد که افزایش انرژی جیره تاثیر معنی‌داری بر روی شاخص رطوبت نداشته اما یک روند کاهش رطوبت از انرژی ۲۰ تا ۲۲ کیلوژول بر گرم غذا مشاهده شد. در مطالعه سایر محققین نیز مشاهده شد که با

متابولیسم و رشد آنرا تامین کند، می‌توان از ترکیبی استفاده کرد که حاوی ۵۰ درصد پروتئین باشد و میزان محتوای انرژی آن برابر با ۲۲ کیلوژول در گرم غذا باشد.

منابع:

Al-Marzouk, A., Ghazal, N., Khamis, M.H. and Teng, S.K. 1983. Studies towards the development of mass fingerling production techniques of sobaity (*Acanthopagruscuvieri*) in Kuwait. Kuwait Institute for Scientific Research, Annual Research Report for 1983 (KISR 1609): 49-50.

Alvarez-González, C.A., Civera-Cerecedo, R., Ortiz-Galindo, J.L., Dumas, S., Moreno-Legorreta, M. and Grayeb-Del Alamo, T. 2001. Effect of dietary protein level on growth and body composition of juvenile spotted sand bass, *Paralabrax maculatofasciatus*, fed practical diets. *Aquacul.* 194: 151-159.

AOAC. 1995. 16th edn. Official Methods of Analysis of the Association of Official Analytical Chemist, vol. I, Washington, DC, USA, 1234 pp.

Biswas, B.K., Svirezhev YM, Bala BK, Wahab MA 2009. Climate change impacts on fish catch in the world fishing grounds. *Climatic Change*, 93: 117-136.

Cho, C.Y. and Kushik, S.J. 1985. Effect of protein intake on metabolizable and net energy values of fish diets. *Nut. and feed. of fish.*, 51: 4-15.

Cowey, C.B. 1980. Protein and amino acid requirements of finfish. Proceedings of a world symposium sponsored and supported by EFAC of FAO, ICES, IUNS, Hamburg, 20-23 June 1978. Heenemann, Berlin, pp:4-15.

Ghafleh Marammazi, J.; Zabayah Najafabadi, M. Saghavi, H.; Osooli, A.R.; Zakeri, M. and Eskandari, G. 2012a. Effect of Different Levels of

Protein and Fat on Growth, Body Compounds and Reproductive Indicators of *Acanthopagrus latus*, Iranian fisheries science research institute. 78 pp.

Ghafleh Marammazi, J.; Zabayah Najafabadi, M.; Sahraeian, M.R.; Saghavi, H.; Osooli, A.R.;

مناسب P/E برای گونه‌های گوشت‌خوار آب‌های گرمسیری است. چون که گونه‌های گوشت‌خوار سردسیر معمولاً به چربی بیشتری در غذای خود نیازمند هستند بنابراین با اضافه شدن چربی میزان P/E کاهش می‌یابد.

با توجه به یافته‌های این مطالعه می‌توان این گونه نتیجه‌گیری کرد که برای ساخت غذای مناسب برای این گونه طوری که بتواند نیازهای پروتئین و انرژی مورد نیاز برای اعمال Monem, J., Ghavampour, A. and Mohammadi Doost, M. 2012b. The Effect of Different levels of protein and energy on growth indices, food efficiency and chemical composition of the yellow fin seabream (*Acanthopagrus latus*) juvenile, Iranian fisheries science research institute. 40 pp.

Halver, J.E. & Berger, A. 1987. Effect of dietary protein, lipid and carbohydrate content on the growth, feed efficiency and carcass composition of striped bass, *Morone saxatilis* (Walbaum) fingerlings. *Aquacul. Fish. Manag.* 18: 345-356.

Hedayati, A., Sahfahiah, A., Savari, A. and Ghafle Marammazi, J. 2010a. Detection of Mercury Chloride Acute Toxicity in Yellow Fin Sea Bream (*Acanthopagrus latus*). *W. J. of Fish and Marine Sci.* 2(2): 86-92.

Hedayati, A., Sahfahiah, A., Savari, A. and Ghafle Marammazi, J. 2010b. Assessment of Aminotransferase Enzymes in Yellow Fin Sea Bream (*Acanthopagrus latus*) under Experimental Conditions as Biomarkers of Mercury Pollution. *W. J. of Fish and Marine Sci.* 2(3): 186-192.

Hedayati, A., Sahfahiah, A., Savari, A. and Ghafle Marammazi, J. 2010c. Detection of Range Finding Test of Mercury Chloride in Yellow Fin Sea Bream (*Acanthopagrus latus*), *Iranica J. of En. & Envir.* 1(3): 228-233.

Hillestad, M. and Johnsen, F. 1994. High-energy low-protein diets for Atlantic salmon effects on growth nutrient retention and slaughter quality. *Aquacul.* 124: 109-116.

Hung, S. S. O. and Lutes, P. B. 1987. Optimum feeding rate of hatchery-produced juvenile white sturgeon (*Acipenser transmontanus*): at 20 1C. *Aquacul.* 65: 307-317.

Kang'ombe, J., Likongwe, J. S., Eda H. & Mtimuni, J. P. 2007. Effect of varying dietary energy level on feed intake, feed conversion, whole-body composition and growth of Malawian

- tilapia, *Oreochromis shiranus* – Boulenger. Aquacul. Res. 38: 373-380.
- Kim, K.W., Wang, X., Choi, S.M., Park, G.J. & Bai S. C. 2004. Evaluation of optimum dietary protein-to-energy ration juvenile olive flounder *Paralichthys olivaceus*, (Temminck et Schlegel). Aquacul. Res. 35: 250-255.
- Lee, S.M., Kim, D. & Cho, S.H. 2002. Effects of dietary protein and lipid level on growth and body composition of juvenile ayu (*Plecoglossus altivelis*) reared in seawater. Aquacul. Nutr. 8: 53–58.
- Lee, W. C., Chen, Y.H. & Liao, I.C. 2001. Current issue and adjustment of the Taiwan aquaculture industry. J. of Land Bank of Taiwan, 38. (In Chinese, with English abstract): 17–33
- Lee, S.M., Cho, S.H. & Kim, K. 2000. Effects of dietary protein and energy levels on growth and body composition of juvenile flounder *Paralichthys olivaceus*. J. W. Aquacul. Soc., 31: 306–315.
- Lee, D.J. & Putnam, G.B. 1980. The response of rainbow trout to varying protein and energy ratios in a test diet. J. Nutr., 103: 916–922.
- Lee, D.J. and Putnam, G.B., 1973. The response of rainbow trout to varying protein energy ratios in test diet. J. Nutr. 103: 916-922.
- Lin, Y.H. and Shiau, S.Y. 2003. Dietary lipid requirement of grouper, *Epinephelus malabaricus*, and effects on immune responses. Aquacul. 225: 243-250.
- Lin, j. H. Gui, Y., huny, S. S. O. & Shiau, S. Y. 1997. Effect of feeding strategy and carbohydrate source on carbohydrate utilization By White sturgeon and By Brid tilapia . Aquacul. 148: 201-211.
- Luo, Z., Liu, Y. J., Mai, K. S., Tian, L. X., Yang, H. J., Tan, X. Y. & Liu, D. H. 2005. Dietary L-methionine requirement of juvenile grouper *Epinephelus coioides* at constant dietary cystine level. Aquacul. 249: 409-418.
- Lupatsch, I., Kissil, G. W. M., Sklan, D. & Pfeffer, E. 2001. Effects of varying dietary protein and energy supply on growth, body composition and protein utilization in gilthead seabream (*Sparus aurata* L.). Aquacul. Nutr. 7: 71- 80.
- Mathiz, N., Feidt C. & Brun-Bellut, J. 2003. Influence of protein/energy ratio on carcass quality during the growing period of Eurasian perch (*Perca fluviatilis*), Aquacul. 217: 453–464.
- Ozorio, R. O. A., Valente, L. M. P., Pousao-Ferreira, P. & Oliva-Teles, A. 2006. Growth performance and composition of white sea bream (*Diplodus sargus*) juveniles fee diets with different protein and lipid levels. Aquacul. Res. 37: 255-263.
- Portz, L., Cyrino, J. E. P. & Martino, R. C. 2001. Growth and body composition of juvenile largemouth bass *Micropterus salmoides* in response to dietary protein and energy levels. Aquacul. Nutr. 7: 247-254.
- Sa', R., Pousao-Ferreira, P. & Oliva-Teles, A. 2008. Dietary protein requirement of white sea bream (*Diplodus sargus*) juveniles. Aquacul. Nutr. 14: 309-317.
- Samantaray, K. & Mohanty, S. S. 1997. Interactions of dietary levels of protein and energy on fingerling snakehead, *Channa striata*. Aquacul. 156: 241–24.
- Saghvi, H.; Moazedi, J.; Hoseini, J.; Mazre-e, S.; Monem, J. and Amiri, 2007. Determination of *Sparidentex hasta* proliferation in oviposition vessels and larvae up to fingerling, Iranian fisheries science research institute. 47 pp.
- Saghavi, H.; Eskandari, G.; Moazedi, J.; Kor, N. and Osooli, A.R, 2010. Investigating the possibility of sex change in *Sparidentex hasta*, using different levels of estradiol valerate, Iranian fisheries science research institute. 42 pp.
- Schulz, C., Huber, M., Ogunji, J. and Rennert, B. 2008. Effects of varying dietary protein to lipid ratios on growth performance and body composition of juvenile pike perch (*Sander lucioperca*). Aquacul. Nutr. 14: 166-173.
- Sharifpour, I. Soltani, M. Abdulhay, H. and Ghayoumi, M., 2002. Anaesthetic effects of *Eugenia caryophyllata* extract in different conditions of pH and temperature in common carp (*Cyprinus carpio*) juvenile, Iranian scientific fisheries journal, Vol. 11 (4), pp. 59-74
- Shearer, K. D. 1994. Factors affecting the proximate composition of cultured fishes with emphasis on salmonids. Aquacul. 119: 63-88.
- Shiau, S. Y. and Lan., C. W. 1996. The optimal dietary protein level and protein to energy ratio for grouper (*Epinephelus malabaricus*). World Aquaculture '96, Bangkok, Thailand, Jan. 29- Feb. 2, 1996. P: 369.
- Silva, P., Andrade, C. A. P., Timoteo, V. M. F. A., Rocha, E. & Valente, L. M. P. 2006. Dietary

protein, growth, nutrient utilization and body composition of juvenile blackspot seabream, *Pagellus bogaraveo* (Brunnich). *Aquacul. Res.* 37: 1007-1014.

Silva, S. S. D. E., Gunasekera, R. M., Collins, R. A. & Ingram, B. A. 2002. Performance of juvenile Murray cod, *Maccullochella peelii peelii* (Mitchell), fed with diets of different protein to energy ratio. *Aquacul. Nutr.* 8: 79-85.

Teng, S. K., Abdullah, M. A. S., Omair, A. R. and Sabty, A. 1983. Culture of sobaity (*Acanthopagrus cuvieri*) in floating cages and tanks: growth and survival of the fish fed on pelleted feed versus those on trash fish. Kuwait Institute for Sci. Res., Annual Res. Report for 1983 (KISR 1609): 51-52.

Teng, S. K., Akatsu, S., Al-Abdul-Elah, K. M., El-Zahr, C. R., Downing, N., Al-Marzouk, A. et al., 1981. Spawning, fingerling production and market-size culture of sobaity (*Acanthopagrus cuvieri*) in Kuwait. Kuwait Institute for Scientific Research, Annual Research Report for 1981 (KISR-726): 66-71.

Usman R.; Laining, A. & Ahmad, T. 2005. Grouper grow-out feeds research at Maros Research Institute for Coastal Aquaculture, South Sulawesi, Indonesia. *Aquacul. Asia Magazine.* 10 (1): 42-45.

Wang, Y., Guo, J. l., Li, K. & Bureau, D. P. 2006. Effects of dietary protein and energy levels on growth, feed utilization and body composition of cuneate drum (*Nibea miichthioides*). *Aquacul.* 252: 421– 428.

Wilkie, M. P. 1997. Mechanisms of ammonia excretion across fish gills. *Comp. Biochem. Physiol.*, 118: 39–50.

Zakeri, M. H., Marammazi, J. G., Kochanian, P., Savari, A., Yavari V. & Haghi M. 2009. Effects of Protein and Lipid concentrations in brood stock diets on growth, spawning performance and egg quality of yellow fin sea bream (*Acanthopagrus latus*). *Aquacul.* 295: 99-105.

Zeitler, M. H., Kirchgessner, M. and Schwarz, F. J. 1983. Effect of dietary protein and energy supplier on carcass composition of carp (*Cyprinus carpio*). *Aquacul.* 36: 37-48

Effects of Varying Levels of Dietary Protein and Energy on the Growth , Food Performance and Body composition of Sobeity (*Sparidentex hasta*) Juvenile

Marammazi, Jassem G¹. Najafabadi, M¹. E. Pagheh^{1*} and Hafezieh, M²

1. South Iran Aquaculture Research Center
2. Iranian Fisheries Science Research Institute

Abstract

This study was carried out to evaluate the effect of varying dietary levels of protein (45%, 50%, 55% and 60%) and energy (20, 22 and 24 kJg⁻¹) on the growth, survival rate, food performance and body chemical composition of sobeity Juvenile. 36, 300 Lit polyethylene containers equipped with a flow-through water system (with 1 Lit/min water exchange) were provided and each stocked with 18 Juvenile fish (27.99 ± 0.14 g weight). During the rearing period, a biometric measurement was carried out once fortnightly. After a 56-day rearing period, results showed the significant effect of the treatments (the interaction between protein and energy) and the varying levels of protein and energy on the growth and food performance, survival rate and body composition (P≤0.05) of the fish, but the effect of the dietary protein was not significant on the FCR, PER, fat and body crude fiber (P>0.05). Also, the effect of dietary energy was not significantly effective (P> 0.05) on the growth and food performances, but was significantly effective on the survival rate and body composition (P≤0.05) of the fish. Results also showed the highest amount of growth of the fish in the diet with 60% CP and 24 kJg⁻¹ energy, the highest survival rate in the diet with 55% CP and 22kJg⁻¹ energy and the best FCR and PER in the diet with 50% CP and 24 kJg⁻¹ energy. According to the results of the present study, 50% CP and 22 kJg⁻¹ energy are recommendable to cover the dietary protein and energy requirements of sobeity fish in the Juvenile stage.

Keywords: dietary protein, dietary energy, *Sparidentex hasta*, growth, body composition

Table 1. Chemical components of experimental diets used for sobeity (*S.hasta*) rearing

Table 2. Growth factors of sobeity (*S.hasta*) juvenile

Table 3. Growth factors of sobeity (*S.hasta*) according to varying levels of diet protein

Table 4. Growth factors of sobeity (*S.hasta*) to varying levels of diet energy

Table 5. Growth factors of sobeity (*S.hasta*) in different dietary treatments

Table 6. Growth and nutritional factors of sobeity (*S.hasta*) juveniles in varying levels of diet protein

Table 7. Growth and nutritional factors of sobeity (*S.hasta*) juveniles in varying levels of diet energy

Table 8. Chemical body components of sobeity (*S.hasta*) juveniles in different experimental diet treatments

Table 9. Chemical body components of sobeity (*S.hasta*) juveniles in varying levels of diet protein

Table 10. Chemical body components of sobeity (*S.hasta*) juveniles in varying levels of diet energy

*Corresponding author E-mail: esmaeilpaghe@gmail.com